



SFS 1999:739

Utkom från trycket
den 14 september 1999

Förordning om ändring i polisförordningen (1998:1558);

utfärdad den 2 september 1999.

Regeringen föreskriver i fråga om polisförordningen (1998:1558)
dels att 6 kap. 10 § skall upphöra att gälla,
dels att 3 kap. 6, 8 och 9 §§ och 4 kap. 12 § skall ha följande lydelse,
dels att det i förordningen skall införas en ny paragraf, 3 kap. 6 a §, av följande lydelse

3 kap.

6 § Ärenden vid en polismyndighet som inte skall avgöras av polisstyrelsen eller polismyndigheten avgörs av länspolismästaren. Om sådana ärenden inte behöver prövas av länspolismästaren, får de dock avgöras av någon annan anställd enligt vad som anges i arbetsordningen eller i särskilda beslut.

6 a § När polismyndigheten bestämmer om fördelning av ärenden enligt 6 § skall den se till att ärendena fördelas mellan de anställda efter deras kvalifikationer. Vid fördelningen skall myndigheten beakta vad som krävs för att upprätthålla kvalitet och säkerhet i handläggningen och se till att effektivitet och snabbhet i verksamheten främjas. Myndigheten skall också beakta i vilken utsträckning handläggningen kräver särskild kompetens, utbildning eller erfarenhet. Samtidigt skall myndigheten se till att ärendena inte handläggs av personal som är mer kvalificerad än vad ärendet kräver. Polismyndigheten får inte överlämna åt någon annan än en polisman att avgöra eller leda handläggningen av ärenden som enligt rättegångsbalken skall skötas av en polismyndighet.

8 § Länspolismästare, biträdande länspolismästare, polismästare, polisöverintendenter, polisintendenter eller polissekreterare får fatta beslut

1. om frihetsberövande,
2. om att avvisa eller avlägsna deltagare i folksamlingar enligt 13 c § polislagen (1984:387),
3. om att skaffa sig tillträde till en bostad eller något annat ställe eller för att undersöka transportmedel enligt 20 § första och andra styckena polislagen,
4. om att skaffa sig tillträde till eller förhindra tillträde till ett hus, rum eller annat ställe m.m. eller om kroppsvisitation enligt 23 § första och andra styckena polislagen,
5. om att förbjuda tillträde till ett visst område eller utrymme eller att avvisa deltagare i en folksamling att följa en viss väg enligt 24 § polislagen,

6. om vitesföreläggande,
7. om allmänna sammankomster och cirkusföreställningar enligt 2 kap. ordningslagen (1993:1617),
8. om förbud att fortsätta att använda vissa platser eller lokaler enligt 3 kap. 17 § första stycket andra meningen ordningslagen,
9. om att återkalla tillstånd enligt 3 kap. 18 § ordningslagen,
10. om att någon skall vidta vissa åtgärder enligt 3 kap. 19 § ordningslagen,
11. om att polismyndigheten skall vidta vissa åtgärder enligt 3 kap. 21 § ordningslagen,
12. om tillstånd i fråga om handel,
13. om hämtning av barn enligt 21 kap. föräldrabalken eller om åtgärder enligt 10 § andra stycket samma kapitel,
14. om hämtning av barn enligt 18 § lagen (1989:14) om erkännande och verkställighet av utländska vårdnadsavgöranden m.m. eller om överflyttning av barn eller om åtgärder enligt 20 § samma lag,
15. om avvisning eller om överlämnande enligt 4 kap. 4 § andra och tredje styckena utlänningslagen (1989:529),
16. om återtransport enligt 4 kap. 13 § utlänningslagen,
17. om att ta en utlännning i förvar eller att ställa utlännningen under uppsikt enligt 6 kap. 2, 3, 5 och 9 §§ utlänningslagen,
18. om att ta emot en nöjdförklaring enligt 7 kap. 13 § utlänningslagen,
19. om verkställighet enligt 8 kap. 11 och 13 §§ utlänningslagen,
20. om att göra en anmälan som rör utvisning enligt 2 § lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll, om förvar enligt 8 § första stycket samma lag, om husrannsakan, kroppsvisitation m.m. enligt 19 § samma lag eller om att framställa yrkande om tillstånd till hemlig teleavlyssning m.m. enligt 21 § andra stycket samma lag,
21. om tillstånd att resa in från eller ut till något annat land enligt 5 kap. 1 och 2 §§ utlänningsförordningen (1989:547), eller
22. om förordnande av offentligt biträde.

Polismyndigheten får uppdra åt en annan anställd än som anges i första stycket att fatta beslut i ärenden som anges där, om den anställde har den kompetens, utbildning och erfarenhet som behövs.

9 § Polismyndigheten svarar för att anställda som bedöms vara lämpade för chefsbefattningar ges möjligheter till kompetensutveckling. Har den som skall anställas som chef inom polisen inte tidigare genomgått polisprogrammet vid Polishögskolan eller motsvarande utbildning, skall polismyndigheten i samråd med Rikspolisstyrelsen se till att han eller hon får den polisutbildning som behövs för chefsuppdraget.

4 kap.

12 § Beredskap skall fullgöras av sådan personal inom en polismyndighet som är behörig att på myndighetens vägnar fatta beslut i förekommande ärenden och som vid behov kan ge råd och anvisningar till personalen i övrigt. Polismyndigheten bestämmer vilka som skall delta i beredskapen.

Beredskapen skall fullgöras vid den egna polismyndigheten eller vid en annan polismyndighet, om myndigheterna har träffat överenskommelse om sådan samverkan.

SFS 1999:739

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1999.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Annika Brickman
(Justitiedepartementet)

